

Things that make you think about other things

Om konstnären Morag Myerscough och hennes uppdrag
i offentliga miljöer

Ann Magnusson

Ann Magnusson, konstkonsult, VD och grundare AM Public

Sedan Morag Myerscough studerade på Royal College i London under 1990-talet har det varit viktigt för henne att inte identifieras med en specifik konstnärlig inriktning.

Under utbildningstiden blev hon influerad av sextiotalets design, Bauhausrörelsen och The Memphis Group. Utbildningen i sig upplevde hon som alltför lite utmanande och hon experimenterade därför med egna uttryck, inspirerad av olika discipliner. När hon lämnade universitet fick hon höra att hon varit otydlig med sitt val av yrkesroll. Vid den tiden fanns starka förväntningar på att en student skulle välja ett yrkesområde och ägna sig åt det. (Idag är det alltmer självklart med gränsöverskridande möten mellan konst, design eller arkitektur.)

Även om Myerscough under en period försökte specialisera sig inom grafisk design lockades hon aldrig riktigt av att röra sig i en särskild riktning, eller av att specialisera sig på ett enda konstnärligt fält.

Kritiken hade dock väckt hennes revanschlust, och blev därmed den utlösande faktorn för att hitta sin egen väg.

Redan tidigt hade hon varit intresserad av relationen mellan design och konst. Hon reagerade på det som fanns omkring henne – omvärlden, kommersialism, urbanitet, reklam. Det var också en utmaning att vara ung kvinna i den värld där hon befann sig och upplevde att hon inte helt passade in.

Offentliga miljöer blev ett alternativ

För Morag Myerscough blev en lösning på problemet att bland annat arbeta med flera omfattande och särskilda uppdrag för offentliga miljöer. Varje uppdrag blev då en ny utmaning, förankrad i en för henne själv ny verklighet. Hon kunde ge sig in i arbetet utan medhavda föreställningar.

Allmänt ser hon det som en utmaning att arbeta med offentlig konst – ett verksamhetsområde där alltför mycket enligt henne handlar om yta, anpassning och något som flödar förbi i sociala medier. Det finns en risk att bilden av nå-

tema

got blir viktigare än resultatet. På det sättet skapar vi inte någonting bestående, menar hon.

Själv har hon ofta fokuserat på att tillföra flera nivåer av berättande strukturer och flera lager av historia till den plats hon arbetar med. Hon menar att kärnan i hennes arbete är att skapa platser där människor kan knyta an och känna tillhörighet. Utgångspunkten är att öppna för delaktighet i de projekt hon genomför. Hon bjuder därför in människor i dialogen och görandet för att skapa samhörighet under processen. Viktigt för Myerscough är den frigörelse av tanken som konsten kan locka fram. Eller som hon själv uttrycker sig om konstens roll i dessa möten:

–” *Things that make you think about other things.*” Saker som får dig att se andra saker.

Det publika engagemanget har blivit en del av hennes livsluft. Hon tycker om när deltagarna känner att de har producerat verket i lika hög grad som hon själv. Hon samlar gärna ungdomar i workshops, där de inte förväntas ha några förkunskaper utan får delta på egna villkor. Det blir ett sätt för dem att utforska hur de kan uttrycka sig själva. För Myerscough handlar det om att engagera människor i något meningsfullt eller lockande.

Det kan handla om både tillfälliga eller permanenta installationer i vitt skilda sammanhang över världen – ofta i samarbete med kollegan och partnern Luke Morgan.

En lång korridor i Linköping

Ett aktuellt exempel på Myerscoughs sätt att arbeta är ett uppdrag för Region Östergötland.

På Universitetssjukhuset i Linköping pågick under ett decennium omfattande om- och nybyggnationer, med sikte på invigning år 2016. Under arbetet med universitetssjukhuset och universitetsbyggnaden har ett antal konstnärer fått i uppdrag att ta fram unika och platsintegrerade verk till de nya byggnadsdelarna både inomhus och utomhus. Beställningen till Morag Myerscough blev att ta fram en gestaltning för den huvudkorridor som löper genom hela sjukhusbyggnaden.

När hon först besökte universitetssjukhuset möttes hon av en oändligt lång huvudkorridor där vissa delar tillhörde den befintliga sjukhusbyggnaden och andra delar var under nybyggnad.

Det tog tid för henne att hitta ett angreppssätt och en strategi för hur hon ville arbeta. Uppdraget var att konsten skulle bidra till att skapa tydlighet, orientering och helhet i korridorerna alla delar. Därför ville hon addera något av genomgripande karaktär.

Hon ville också väga in att vårdmiljöer kräver känslighet och eftertanke efter-

Mood Colour Tweets Installation av Morag Myerscough för Universitetssjukhuset i Linköping. Projektledare konst: Ann Magnusson, AM Public. Foto: Kajsa Juslin.

som de hårbärgerar alla olika typer av känslolägen. Hennes ambition var att skapa något som folk inte skulle tröttna på, eller som enbart skulle utgå från henne själv.

Myerscoughs förslag blev ett verk som kunde reflektera ett helt års olika känslor. Under en tid hade hon twittrat vad hon kallade *colour tweets*. Tre tweets om dagen i olika färgbilder – en som reflekterade hur hon kände sig på morgonen, en som reflekterade hur hon kände sig på kvällen och en hemlig.

Färg är något subjektivt och betyder olika för olika människor och i olika kulturer, påpekar Myerscough. Själv upplever hon sitt eget känsleregister som något helt organiskt och har översatt det till ett abstrakt form- och färgspråk för hela den ena väggen i huvudkorridoren. Vanligtvis använder hon poesi eller ord i sina arbeten, men i detta fall bärs verket upp av den geometriska formen av en triangel. Då människor rör sig längs konstverket adderas en extra dimension, en upplevelse av rörelse och resa, av ett sinne i konstant förändring. Verket kan liknas vid ett landskap där något öppnas upp och förändras när man passerar. Det löper från maj månad till nästa maj månad, från vår till vår.

Färgerna är också tänkta att knyta an till alla de olika människor med olika bakgrund som använder sjukhuset under ett år. Morag Myerscoughs förhoppning är att människor ska kunna uppleva flera nivåer av konstverket, både den fysiska aspekten och de egna personliga tolkningslagren. Över huvud taget me-

nar hon att vi behöver mer färg omkring oss, och att färg kan förmedla något hoppfullt och personligt.

Det uppdrag Morag Myerscough genomförde för Region Östergötland i universitetssjukhuset i Linköping färdigställdes under 2018. Att arbeta med konst i sjukhusmiljö är annorlunda, menar hon. Ett sjukhus är en annan typ av plats än exempelvis en skola. I en vårdmiljö uppehåller sig människor ofta tillfälligt – ändå är det viktigt att de förstår sammanhanget, ofta dessutom utifrån den kanske utsatta situation de just då befinner sig i.

Att ta sig an ett fysiskt utrymme och att svara på det fysiska utrymmet i form av ett konstverk, och att tillföra något meningsskapande – det är vad detta arbete har handlat om för Morag Myerscough.

Måleri för barn i London

Morag Myerscough har också arbetat med måleri för barnavdelning 7D, Trauma och gastroenterologi, 7: e våningen på Royal London Children's Hospital i London. Sjukhuset öppnade i mars 2012 och är ett av de ledande barnsjukhusen i London.

Här har hon arbetat med sitt typiska uttryck: handmålade pannåer med text och mönster. Gestaltningen inspirerades av ett besök i Delhi 2008, närmare bestämt av de starka färgerna och dekorationerna i staden.

När Myerscough påbörjade uppdraget för The Royal London Children's Hospital tyckte hon att det var det perfekta tillfället att förverkliga idéerna från Delhi. Hon förklarar:

– Konstverket har en massa referenser till upplevelser som funnits i mitt minne i många år och där allt plötsligt fick komma ut i gestaltningen av detta uppdrag. Det finns symboliska element från cirkus, organiska mönster, art deco, asiatisk kultur, viktoriansk arkitektur med mera i en ren urladdning ur mitt huvud. Först på papper och därefter överfört till väggarna här i sjukhuset. Hela syftet med gestaltningen var att skapa en avdelning som skulle välkomna patienterna och föräldrarna genom färg, värme och lekfullhet i miljön.

Morag Myerscough och poeten Lemn Sissay arbetade under 2012 även med gestaltning av barnens matsal och gemensamma ytor på samma sjukhus. Resultatet växte fram i workshops kring poesi och mönster med barnsjukhusets patienter.

Arbetet utfördes på uppdrag av Vital Arts, en organisation inom Barts Health NHS Trust, den största välgörenhetsstiftelsen i Storbritannien. Vital Arts har under ett antal år arbetat med en rad etablerade konstnärer och designers för att omvandla vårdmiljöer genom banbrytande och innovativ konst och design, och för att låta patienter och personal i vårdmiljöer ta del av samtidskonst som en del av läkandeprocessen. Organisationen täcker fem sjukhus i östra London:

The Royal London, St Bartholomews, Mile End, Whipps Cross och Newham University Hospital.

Färgsatsning i Sheffield

På Sheffield's barnsjukhus har Morag Myerscough omgestaltat rum och avdelningar.

Fyra mönsterbilder har applicerats på olika sätt i fyrtiosex patientrum och på olika väggpartier i den nybyggda del av sjukhuset som öppnade 2017. Hon har dessutom genomfört en gestaltning för ytterligare sex avdelningar. Gestaltningen bygger på olika ljusstyrka och färgintensitet, relaterat till olika åldrar hos barnen och olika medicinska tillstånd. De varierar från ett flerfärgat koncept till ett blekt blått koncept, det senare utformat för barn med diagnoser som kan göra dem känsliga för vissa färger. Uppdraget att genomföra projektet kom från organisationen Artfelt, genom ett konstprogram finansierat av den budget som fanns för välgörenhet inom sjukhuset.

Morag Myerscough presenterade sitt förslag i form av ett antal miniatyrmodeller med olika typer av färgställningar. Ett antal kliniker och patienter konsulterades för att man skulle få respons på färgförslagen innan beslut om genomförande togs. Rummen specialdesignades därefter med utgångspunkt från olika behov hos olika patientgrupper. Det fanns oro över användningen av för mycket färg, främst bland personalen. Men patienternas återkoppling var klart positiv både när det gällde tydliga färgval och mönster. Konsten trycktes på papper och överfördes på laminatmaterial istället för att målas direkt på väggarna eftersom materialet skulle vara sterilt och lätt att rengöra. De färgstarka väggarna ledde fram till valet av en neutral kulör på golven. Rummen har stora fönster som släpper in rikligt med naturligt ljus.

– Sjukhusets huvudsakliga mål är att förbättra människors liv, säger Morag Myerscough.

Hon möter ofta en oro för att hon som konstnär ska skapa något som gör patienterna upprörda. Men genom det nära samarbetet med berörda grupper, och den undersökning som genomfördes, kunde hon arbeta med färger och mönster på ett sätt som ingen hade trott var möjligt. Med omsorg och starka färger kunde hon alltså, tack vare denna arbetsprocess, bidra till meningsfulla upplevelser för patienterna.